

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.1.2018
COM(2018) 21 final

2018/0006 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kterou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty,
pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky**

{SWD(2018) 9 final} - {SWD(2018) 11 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Daň z přidané hodnoty (DPH) je spotřební daň, kterou ve výsledku hradí konečný spotřebitel, ale již vybírají podniky dodávající zboží či poskytující služby. Směrnice o DPH¹ stanovuje sérii správních povinností k zajištění řádného fungování systému (např. registrace k DPH, fakturace, účetnictví a podávání zpráv). Zátěž spojená s nutností dodržovat tyto předpisy vytváří podnikům náklady označované jako „náklady na dodržování předpisů“. Povinnosti související s DPH jsou zátěží především pro malé podniky, které mají oproti větším podnikům omezenější zdroje. Malé podniky² tedy nesou oproti větším podnikům úměrně vyšší náklady na dodržování předpisů v oblasti DPH.

Směrnice o DPH proto uvádí několik ustanovení navržených tak, aby se snížila zátěž pro malé a střední podniky vyřizující záležitosti související s DPH. Tato ustanovení jsou uvedena povětšinou v kapitole 1 hlavy XII směrnice „Zvláštní režim pro malé podniky“ (dále jen „režim pro malé a střední podniky“). Umožňují členským státům i) zavést zjednodušené postupy v oblasti vyměřování a výběru DPH; a ii) osvobodit malé a střední podniky od odvodu a odpočtu DPH, nedosahuje-li jejich roční obrát určité prahové hodnoty (dále jen „osvobození malých a středních podniků“). Zjednodušené povinnosti v oblasti DPH uvádí směrnice o DPH také mimo režim pro malé a střední podniky. Tato opatření nejsou povinná – členské státy je mohou uplatňovat a podniky je mohou využívat.

Současná iniciativa je součástí balíčku reforem oznámeného v akčním plánu v oblasti DPH³. Ten byl rozšířen opatřeními v návaznosti na tento plán⁴, jak je dále vysvětleno v oddíle týkajícím se souladu se stávajícími předpisy v oblasti DPH, a také na základě prohlášení o záměru předsedy Junckera připojeném k projevu o stavu Unie v roce 2017⁵. Přezkum však přichází velmi opožděně, a to ze tří hlavních důvodů.

Za prvé, i přes skutečnost, že členské státy mohou osvobodit malé a střední podniky od DPH – což je hojně využívaná možnost – čelí malé a střední podniky i nadále neúměrným nákladům na dodržování předpisů v oblasti DPH, což je dáno koncepcí osvobození malých a

¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty ([Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1](#)).

² Na úrovni EU jsou malé a střední podniky obecně definovány podle doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků ([Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36](#)). Prostřednictvím předpisů pro malé podniky však směrnice o DPH cílí na podniky působící v mnohem menším měřítku, které by podle obecné definice byly považovány za „mikropodniky“ (tj. mají obrát nejvýše 2 000 000 EUR). Takové podniky představují cca 98 % všech firem v EU.

³ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí ([COM\(2016\) 148 final](#)).

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru – Opatření v návaznosti na Akční plán v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí ([COM\(2017\) 566 final](#)).

⁵ Projev o stavu Unie v roce 2017. Prohlášení o záměru adresované předsedovi Antoniu Tajanimu a premiérovi Jürimu Ratasovi ze dne 13. září 2017, dostupné na adrese https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/state-union-2017-brochure_cs.pdf. Viz též přílohu I pracovního programu Komise na rok 2017, COM(2016) 710 final, Štrasburk, 25.10.2016, s. 3, dostupnou na adrese https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/cwp_2017_annex_i_cs.pdf.

středních podniků. Především platí, že malé a střední podniky zapojené do přeshraničního obchodu nemohou využívat osvobození pro malé a střední podniky v jiném členském státě, než kde jsou usazeny. Kromě toho vyplývají vysoké náklady na dodržování předpisů v oblasti DPH také z komplikovanosti a rozličnosti předpisů upravujících povinnosti v oblasti DPH napříč EU, které mohou mít malé a střední podniky při přeshraničním obchodování povinnost dodržovat.

Za druhé, současný systém narušuje hospodářskou soutěž na domácím i unijním trhu. Osvobození malých a středních podniků v jednom členském státě, které je dostupné jen podnikům v tomto státě usazeným, má negativní dopad na konkurenční postavení podniků usazených v jiných členských státech zásobujících tentýž trh. Tento problém se bude dále zhoršovat s přechodem na zdanění v místě určení v rámci navrhovaného definitivního systému DPH. Může se stát, že mnoho malých a středních podniků bude muset svým zákazníkům účtovat DPH ve výši odlišné od výměry platné ve členském státě, kde jsou usazeny. Podle zásady zdanění ve státě určení musí být DPH přiznána a odvedena v členském státě, kde je usazen zákazník (členský stát „určení“), a nikoli v členské státě, kde je usazen podnik (členský stát „původu“). To znamená, že: i) malé a střední podniky nemají pro obchodování v rámci EU nastaveny rovné podmínky; a že ii) malé a střední podniky jsou kvůli povinnostem v oblasti DPH v jiných členských státech odrazovány od provádění přeshraničních transakcí a maximálního využívání příležitostí, které jim nabízí jednotný trh.

Na vnitrostátní úrovni dochází k narušování proto, že zjednodušené povinnosti v oblasti DPH jsou v zásadě spjaty s využíváním osvobození malých a středních podniků a nemohou je využívat malé a střední podniky, na než se osvobození nevztahuje (protože překročily prahovou hodnotu obrátu nebo si zvolily standardní režim DPH). To může vést ke vzniku „prahového efektu“, kdy malé a střední podniky zpomalují svůj růst, aby nepřekročily prahovou hodnotu pro uplatnění osvobození malých a středních podniků.

Za třetí, přezkum nabízí možnost podpořit dobrovolné dodržování předpisů, a tím pomoci zmírnit ztráty příjmů v důsledku nedodržování předpisů a podvodů v oblasti DPH. Pro malé a střední podniky je již nyní obtížné dodržovat povinnosti v oblasti DPH platné ve státě, kde jsou usazeny. Ještě obtížnější je však pro podniky podnikající na přeshraničním trhu dodržovat povinnosti v oblasti DPH v jiných členských státech, protože tyto povinnosti nejsou napříč EU dostatečně sjednocené. Zjednodušený registrační a platební systém MOSS (Mini One Stop Shop, „zjednodušené jedno správní místo“) vyřešil tyto problémy, pokud jde o elektronické služby dodávané konečným spotřebitelům. Ačkoli návrh týkající se elektronického obchodu rozšiřuje systém MOSS na všechny dodávky konečným spotřebitelům, jsou stále nutná další zlepšení.

Opatření je třeba přijmout i ze dvou dalších důvodů.

Za prvé, systém malých a středních podniků je již zastaralý a ve stávající podobě funguje na základě výjimek. Sama směrnice o DPH zahrnuje ve svých ustanoveních možnost odchýlit se od základní prahové hodnoty pro osvobození malých a středních podniků ve výši 5 000 EUR výslovným stanovením prahových hodnot pro 19 členských států. Odchylku od platné prahové hodnoty však nyní uplatňuje 10 členských států a již bylo podáno několik nových žádostí o odchylku.

Za druhé, režim pro MSP, který poskytuje opatření uplatnitelná ve členských státech, kde jsou malé podniky usazeny, se stává neudržitelným, protože systém DPH přechází na zdanění v místě určení.

Proto je cílem přezkumu vytvořit moderní a zjednodušený režim pro malé a střední podniky. Usiluje se zejména o následující: i) snížení nákladů malých a středních podniků na dodržování předpisů na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU; ii) zmírnění narušování hospodářské soutěže na vnitrostátní úrovni i na úrovni EU; iii) zmírnění negativních dopadů prahového efektu; a iv) usnadnění dodržování předpisů ze strany malých a středních podniků a sledování tohoto dodržování správci daně.

To odpovídá účelům tohoto návrhu, jehož cílem je:

- pomoci vytvořit prostředí, které podněcuje růst malých a středních podniků,
- pomoci vytvořit efektivní a robustní systém DPH s cílem zřídit v EU jednotný prostor DPH a
- přispět k bezproblémovému fungování prohloubeného a spravedlivějšího jednotného trhu.
- **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Přezkum je součástí akčního plánu v oblasti DPH, který stanovuje způsoby modernizace systému DPH tak, aby se stal jednodušším, odolnějším proti podvodům a pro podnikatele přívětivějším. Tento návrh zejména doplňuje dvě další legislativní iniciativy vyplývající z akčního plánu v oblasti DPH týkajícího se přechodu na systém zdanění v místě určení: i) návrh v oblasti elektronického obchodu přijatý v prosinci 2016⁶; a ii) návrh definitivního systému DPH přijatý v říjnu 2017⁷. Je také v souladu s předpisy v oblasti DPH týkajícími se místa poskytnutí služby u telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronicky poskytovaných služeb⁸, které vstoupily v platnost v roce 2015.

- **Soulad s ostatními politikami EU**

Návrh je v souladu se strategií pro jednotný trh⁹ z roku 2015, kterou se Komise rozhodla podpořit růst malých a středních podniků a začínajících podniků a řešit hlavní problémy, s nimiž se malé a střední podniky potýkají ve všech fázích svého životního cyklu a které jim brání plně využívat jednotného trhu. Je také v souladu s politikami EU v oblasti MSP

⁶ Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku ([COM\(2016\) 757 final](#)).

⁷ Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy ([COM\(2017\) 569 final](#)).

⁸ Prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1042/2013 ze dne 7. října 2013, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o místo poskytnutí služby ([Úř. věst. L 284, 26.10.2013, s. 1](#)); a nařízení Rady (EU) č. 967/2012 ze dne 9. října 2012, kterým se mění prováděcí nařízení (EU) č. 282/2011, pokud jde o zvláštní režimy pro neusazené osoby povinné k dani, které poskytují telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání nebo elektronické služby osobám nepovinným k dani ([Úř. věst. L 290, 20.10.2012, s. 1](#)).

⁹ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Zlepšování jednotného trhu: více příležitostí pro lidi a podniky ([COM\(2015\) 550 final](#)), s. 4.

uvedenými ve sdělení pro začínající podniky z roku 2016¹⁰ a se zásadou „Zelenou malým a středním podnikům“ uvedenou ve sdělení „Small Business Act“ z roku 2008¹¹.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Směrnice vycházející z tohoto návrhu mění směrnici o DPH na základě článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie. Na základě tohoto ustanovení může Rada zvláštním legislativním postupem a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem jednomyslně přijmout ustanovení k harmonizaci právních předpisů členských států v oblasti nepřímých daní.

• Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)

Návrh je v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii¹². Hlavní zjištěné problémy (vysoké náklady na dodržování předpisů, rušivé účinky apod.) jsou vyvolány předpisy stávající směrnice o DPH. Mají-li se zjednodušit za účelem snížení zátěže, jíž jsou malé a střední podniky vystaveny v souvislosti s dodržováním předpisů, je třeba, aby Komise předložila návrh na změnu směrnice o DPH. Členské státy mají v souvislosti se směrnicí velmi omezený manévrovací prostor. Proto návrh zjevně poskytne větší hodnotu, než jaké by mohlo být dosaženo na úrovni členských států.

• Proporcionalita

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality, neboť nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv, a zejména plynulého fungování jednotného trhu. V souladu se zásadou subsidiarity není možné, aby členské státy řešily problémy malých a středních podniků vyplývající ze stávajících předpisů v oblasti DPH bez návrhu na změnu směrnice o DPH. Navrhovaná zlepšení se omezují na několik málo ustanovení v oblasti DPH, která jsou hlavní příčinou zjištěných problémů. Další podrobnosti jsou k dispozici v oddíle 7.4 posouzení dopadů přiloženého k tomuto návrhu.

• Volba nástroje

Vzhledem k tomu, že se mění směrnice o DPH, navrhuje se jako nástroj směrnice.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Hodnocení *ex post* / kontroly účelnosti platných právních předpisů

Při přípravě tohoto návrhu byly hodnoceny stávající předpisy pro malé a střední podniky stanovené ve směrnici o DPH. Hodnocení, které je součástí přílohy 8 posouzení dopadů přiloženého k tomuto návrhu, vychází zejména ze zpětného hodnocení prvků unijního

¹⁰ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Budoucí evropští lídři: Iniciativa pro začínající a rychle se rozvíjející podniky ([COM\(2016\) 733 final](#)), s. 4.

¹¹ Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Zelenou malým a středním podnikům“ – „Small Business Act“ pro Evropu ([KOM\(2008\) 394 v konečném znění](#)), s. 4–5 a 7–8.

¹² Konsolidované znění Smlouvy o Evropské unii (Úř. věst. C 326, 26.10.2012, s. 13).

systému DPH¹³ provedeného externím poradcem v roce 2011 a ze studie o režimu malých a středních podniků provedené jiným externím poradcem v roce 2017.

- **Konzultace se zúčastněnými stranami**

Konzultační strategie měla za cíl získat zpětnou vazbu od zúčastněných stran, pokud jde o otázky uplatnění současných ustanovení o DPH na malé a střední podniky, a získat jejich názory na možné změny těchto ustanovení.

Součástí strategie byly: i) konzultace cílené na 2 000 malých podniků, které proběhly v rámci studie v roce 2017; ii) panelová konzultace s malými a středními podniky provedená sítí Enterprise Europe Network¹⁴, během níž bylo získáno 1 704 příspěvků; iii) internetová otevřená veřejná konzultace pořádaná po dobu 12 týdnů od 20. prosince 2016 do 20. března 2017, během níž bylo získáno 113 příspěvků¹⁵; iv) pracovní setkání konané pod záštitou programu Fiscalis 2020 a pořádané formou společné schůze skupiny pro budoucnost DPH a skupiny odborníků na DPH, jehož smyslem bylo umožnit účast zástupcům podniků ze skupiny odborníků na DPH, a v) příspěvky získané prostřednictvím platformy REFIT¹⁶. Byly zohledněny také spontánní příspěvky.

- **Sběr a využití výsledků odborných konzultací**

Přezkum, z něhož vychází tento návrh, se opírá především o analýzu provedenou v rámci studie režimu pro malé a střední podniky z roku 2017. Tato studie posuzovala, jak současné předpisy v oblasti DPH platné pro MSP dle směrnice o DPH fungují na úrovni členských států a EU. Také vypracovala možnosti přezkumu současných pravidel a analyzovala dopady těchto možností.

Dále přispěly do tohoto přezkumu dvě další studie: studie zaměřená na modernizaci DPH pro přeshraniční elektronický obchod z roku 2016 a studie zahrnující zpětné hodnocení prvků systému DPH v EU z roku 2011.

- **Posouzení dopadů**

Posouzení dopadů pro účely tohoto návrhu projednal Výbor pro kontrolu regulace dne 13. září 2017. Výbor se k návrhu vyjádřil kladně a udělil některá doporučení, k nimž bylo přihlédnuto. Stanovisko výboru, jeho doporučení a vysvětlení, jak k nim bylo přihlédnuto, jsou uvedeny v příloze 1 pracovního dokumentu útvarů, který je připojen k tomuto návrhu.

¹³ Závěrečná zpráva, Londýn 2011, dostupná na adrese: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/report_evaluation_vat.pdf.

¹⁴ Enterprise Europe Network (EEN) je projekt řízený Evropskou komisí (GR GROW), který podnikům pomáhá inovovat a růst v mezinárodním měřítku. Jde o největší světovou síť na podporu malých a středních podniků s mezinárodními cíli. Síť sestává z 600 partnerů, kteří pocházejí ze všech zemí EU a z více než 30 zemí mimo EU.

¹⁵ Vstupy získané od účastníků a úplná zpráva o výsledcích jsou k dispozici na [webových stránkách](#) GR TAXUD.

¹⁶ Viz především platformu REFIT, návrhy zúčastněných stran, XVIII — Zdanění a celní unie, dostupné na adrese https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/taxation_and_customs_union.pdf.

- **Účelnost právních předpisů a zjednodušení**

Tato iniciativa je součástí programu REFIT. Podle pracovního programu Komise¹⁷ popisujícího nové iniciativy, které budou v rámci tohoto programu přijaty v roce 2017, byl přezkum týkající se malých a středních podniků zahrnut do priority Komise¹⁸ „*Integrovanější a spravedlivější vnitřní trh s posílenou průmyslovou základnou*“.

Návrh plní cíle vztahující se k programu REFIT: i) snížit zátěž spojenou s DPH, které jsou vystaveny malé a střední podniky a správci daně; a ii) zmírnit narušování na úrovni EU, aby malé a střední podniky mohly plně využívat jednotného trhu. Především se očekává, že iniciativa sníží náklady malých a středních podniků na dodržování předpisů o 18 % ve srovnání s výchozím scénářem popsáním v posouzení dopadů (56,1 miliardy EUR ročně oproti současným 68 miliardám EUR). Rovněž se očekává zvýšení aktivit MSP v oblasti přeshraničního obchodu v rámci EU o 13,5 %. Iniciativa by také měla mít pozitivní dopad na dobrovolné dodržování předpisů a konkurenceschopnost podniků. Další informace jsou uvedeny v oddílech 6 a 7 posouzení dopadů přiloženého k tomuto návrhu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nebude mít žádné negativní důsledky pro rozpočet EU.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Plány provádění a ustanovení o monitorování, hodnocení a podávání zpráv**

Provádění návrhu bude monitorováno v rámci povinností Komise zajistit správné uplatňování právních předpisů EU v oblasti DPH. Dále budou Komise a členské státy monitorovat a vyhodnocovat, zda tato iniciativa správně funguje a nakolik bylo dosaženo jejích cílů, a to podle ukazatelů stanovených v oddíle 8 posouzení dopadů přiloženého k tomuto návrhu.

- **Přehled hlavních ustanovení návrhu**

Hlavní ustanovení návrhu jsou tato:

- 1) zpřístupnit osvobození malých podniků všem způsobilým podnikům v EU bez ohledu na to, zda jsou či nejsou usazeny v členském státě, kde se uplatní DPH a kde je osvobození k dispozici;
- 2) stanovit aktualizovanou hodnotu maximální úrovně vnitrostátních prahových hodnot pro osvobození;
- 3) zavést přechodné období, během něhož budou moci osvobození nadále využívat malé podniky, které dočasně přesahují prahovou hodnotu pro osvobození;
- 4) zavést zjednodušené povinnosti v oblasti DPH pro osvobozené i neosvobozené malé podniky.

¹⁷ Příloha 1 sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Pracovní program Komise na rok 2017 ([COM\(2016\) 710 final](#)), s. 3.

¹⁸ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Pracovní program Komise na rok 2017 ([COM\(2016\) 710 final](#)), s. 8–9 (priorita číslo 4). Priority Komise jsou popsány v [politických směrech](#) představených na počátku funkčního období Komise.

Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

V bodech 1 až 7, 13, 17, 19 a 20 článku 1 je navržena řada změn, které se týkají aktualizací, technických úprav a odkazů na osvobození malých a středních podniků v jiných ustanoveních směrnice o DPH.

Bodem 8 článku 1 se zavádí nový článek 280a, v němž jsou stanoveny definice různých konceptů, které jsou nutné k tomu, aby bylo možno uplatňovat ustanovení zvláštního režimu uvedeného hlavně XII kapitole 1 směrnice o DPH.

Definice „malých podniků“ pomáhá tato ustanovení objasnit a zvýšit právní jistotu daňových poplatníků. Vztahovala by se na všechny podniky, jejichž roční obrat v Unii na jednotném trhu nepřesahuje 2 000 000 EUR. Ve vztahu k režimu DPH platnému pro tyto podniky umožňuje zavedení této definice zjednodušit opatření zaměřená na podniky, které jsou z hospodářského hlediska malé, byť jejich obrat překračuje prahovou hodnotu pro osvobození. Šířeji pojatá kategorie malých podniků tedy zahrnuje kromě podniků osvobozených od DPH i podniky způsobilé pro na osvobození, které se rozhodly uplatňovat běžný režim, nebo jejichž obrat přesahuje prahovou hodnotu pro osvobození, a které jsou tudíž zdaňovány podle běžného režimu.

Rovněž existují dvě definice obratu, které byly zavedeny k usnadnění uplatňování vnitrostátních prahových hodnot pro osvobození („roční obrat v členském státě“) a podmínky způsobilosti platné pro neusazené malé podniky („roční obrat v Unii“).

Body 9, 10 a 16 článku 1 stanoví změny vyplývající z odstranění odstupňovaných daňových úlev, které se ukázaly být zdrojem komplikací a jež ke zmírňování zátěže malých podniků spojené s dodržováním předpisů přispívají jen málo. Proto by toto opatření mělo být odstraněno.

Bodem 11 článku 1 se mění ustanovení čl. 283 odst. 1, pokud jde o vyloučení neusazených podniků z osvobození. Tato změna je nezbytná pro zpřístupnění osvobození podnikům v EU, které nejsou usazené v členském státě, kde uskutečňují dodávky podléhající DPH.

Bodem 12 článku 1 se mění článek 284, který definuje novou oblast působnosti osvobození malých podniků, jež pro členské státy zůstane i nadále nepovinným. Členské státy, které se rozhodnou osvobození malých a středních podniků zavést, budou mít možnost nastavit vlastní prahovou hodnotu na úroveň nejlépe vystihující jejich konkrétní hospodářský a právní kontext. Aby se však zajistilo omezení oblasti působnosti osvobození na nejmenší podniky a omezily se případné rušivé účinky osvobození, stanoví směrnice o DPH maximální úroveň prahové hodnoty pro osvobození, která platí pro všechny členské státy. Osvobození bude dostupné všem způsobilým podnikům v EU, ať už jsou, či nejsou usazené na území členského státu, v němž uskutečňují dodávky podléhající DPH.

Aby mohly malé podniky tohoto osvobození využívat v členském státě, kde nejsou usazené, musí splnit dvě podmínky: i) jejich roční obrat v tomto členském státě („roční obrat v členském státě“) by měl být pod zde platnou prahovou hodnotou pro osvobození; a ii) jejich celkový obrat na jednotném trhu („roční obrat v Unii“) by neměl přesahovat 100 000 EUR. Druhá z podmínek způsobilosti by měla zabránit zneužívání ze strany velkých podniků, které by v případě neexistence prahové hodnoty pro celkový obrat v EU mohly využívat osvobození malých a středních podniků v několika členských státech (např. pokud by jejich obrat v žádném ze členských států nedosahoval platné prahové hodnoty pro osvobození MSP), ačkoli by měly vysoký obrat.

Aby se zajistila účinná kontrola uplatňování podmínek osvobození, musí členský stát, v němž je usazen podnik využívající osvobození v jiném členském státě, shromáždit všechny relevantní údaje o obratu tohoto podniku. Pokud tedy malý podnik využívá osvobození v jiném členském státě, než ve kterém je usazený, musí členský stát usazení zajistit, aby příslušný malý podnik přesně vykázal roční obrat v Unii a roční obrat v členském státě, a musí informovat správce daně jiných dotčených členských států, v nichž příslušný malý podnik uskutečňuje dodávky.

Bodem 14 článku 1 se mění článek 288, aby se upřesnilo, jaké transakce se při výpočtu ročního obratu mají započítávat, a stanovilo se tak východisko pro uplatňování osvobození malých podniků.

Bodem 15 článku 1 se vkládá nový článek 288a, který zavádí přechodné období pro malé podniky využívající osvobození pro malé a střední podniky, jejichž obrat v daném roce přesahuje prahovou hodnotu pro osvobození. Takovým podnikům bude povoleno po dobu daného jednoho roku nadále využívat osvobození malých a středních podniků, jestliže jejich obrat v tomto roce nepřesáhne příslušnou prahovou hodnotu pro osvobození malých a středních podniků o více než 50 %. Ustanovení zohledňuje pro toto přechodné období dva cílové ukazatele, které fungují jako ochrana proti zneužití tohoto opatření: první se váže k době (1 rok) a druhý k obratu (překročení prahové hodnoty uplatňované pro osvobození o více než 50 %).

Bodem 18 článku 1 se zavádí nový oddíl 2a, v němž jsou uvedena zjednodušující opatření platná pro osvobozené i neosvobozené podniky. Nový pododdíl 1 sjednocuje řadu zjednodušených povinností osvobozených podniků do jediného režimu osvobození (registrace, fakturace, vedení účtů a přiznání k DPH). Navíc je členským státům ponechána možnost zprostit osvobozené malé podniky dalších povinností uvedených v článcích 213 až 271.

Nový pododdíl 2 stanoví soubor zjednodušených povinností platných pro podniky, které osvobození malých a středních podniků nevyužívají. Mezi takové podniky mohou patřit jak podniky, které si zvolily zdanění na základě obecných pravidel, byť jsou pro osvobození způsobilé, tak podniky, jejichž obrat prahovou hodnotu pro osvobození přesahuje, avšak nedosahuje částky 2 000 000 EUR, a které jsou tedy podle nově zavedené definice hodnoceny jako malé podniky. Protože osvobozené podniky nemohou odpočíst DPH odváděnou na vstupu, nemůže možnost osvobození účinně řešit problémy všech způsobilých podniků. Zejména malé podniky dodávající zboží a poskytující služby jiným osobám povinným k dani mohou upřednostňovat možnost zdanění na základě obecných pravidel. Snížení nákladů spojených s dodržováním povinností v oblasti DPH je tedy u těchto podniků spíše než s osvobozením samotným spjato se zjednodušením jejich povinností v oblasti DPH.

Členské státy by proto rovněž měly definovat soubor zjednodušených povinností v oblasti DPH pro neosvobozené malé podniky. Tento soubor by měl zahrnovat zjednodušenou registraci, zjednodušené vedení záznamů a delší zdaňovací období, která by umožňovala méně časté podávání daňových přiznání. Neosvobozené malé podniky by také měly mít možnost rozhodnout se pro uplatňování běžných zdaňovacích období.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kteřou se mění směrnice 2006/112/ES o společném systému daně z přidané hodnoty,
pokud jde o zvláštní režim pro malé podniky**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru²,
v souladu se zvláštním legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle směrnice Rady 2006/112/ES³ mohou členské státy nadále uplatňovat své zvláštní režimy pro malé podniky v souladu se společnými ustanoveními a za účelem užší harmonizace. Tato ustanovení jsou však zastaralá a nesnižují malým podnikům zátěž spojenou s dodržováním předpisů, jelikož byla navržena pro společný systém daně z přidané hodnoty (DPH) založený na zdanění ve členském státě původu.
- (2) Ve svém akčním plánu v oblasti DPH⁴ oznámila Komise komplexní balíček zjednodušujících opatření určených malým podnikům, která snižují jejich administrativní zátěž a přispívají k vytvoření fiskálního prostředí usnadňujícího jejich růst a rozvoj přeshraničního obchodu. Znamenalo by to přezkum zvláštního režimu pro malé podniky popsaného ve sdělení o opatřeních v návaznosti na Akční plán v oblasti DPH⁵. Přezkum zvláštního režimu pro malé podniky je proto významnou součástí balíčku reforem stanoveného v akčním plánu v oblasti DPH.
- (3) Přezkum tohoto zvláštního režimu úzce souvisí s návrhem Komise stanovujícím zásady pro konečný systém DPH pro přeshraniční obchod mezi podniky mezi členskými státy, který vychází ze zdanění přeshraničních dodávek zboží v členském státě určení⁶. V rámci přechodu systému DPH směrem ke zdanění v místě určení bylo

¹ Úř. věst. C, , s. .

² Úř. věst. C, , s. .

³ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁴ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru o akčním plánu v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (COM(2016) 148 final, 7.4.2016).

⁵ Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru Opatření v návaznosti na Akční plán v oblasti DPH – Směrem k jednotné oblasti DPH v EU – Čas přijmout rozhodnutí (COM(2017) 566 final, 4.10. 2017).

⁶ Návrh směrnice Rady, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o harmonizaci a zjednodušení určitých pravidel v systému daně z přidané hodnoty, a která zavádí konečný systém zdanění obchodu mezi členskými státy (COM(2017) 569 final, 4.10.2017).

zjištěno, že řada současných předpisů není pro systém vycházející ze zdanění v místě určení vhodná.

- (4) V zájmu vyřešení problému neúměrné zátěže spjaté s dodržováním předpisů, jíž malé podniky čelí, by měla být k dispozici zjednodušující opatření nejen pro podniky osvobozené dle současných pravidel, ale také pro podniky považované za malé z hospodářského hlediska. Za účelem zjednodušení pravidel v oblasti DPH by podniky měly být považovány za „malé“, pokud se na základě svého obratu řadí mezi mikropodniky v souladu s obecnou definicí stanovenou v doporučení Komise 2003/361/ES⁷.
- (5) V současné době umožňuje zvláštní režim pro malé podniky osvobodit jen podniky usazené v členském státě, v němž se odvádí DPH. To má negativní dopad na konkurenceschopnost podniků působících na jednotném trhu, které v daném státě usazeny nejsou. V zájmu řešení tohoto problému a zabránění dalšímu narušování by následkem přechodu ke zdanění v místě určení měly mít možnost využívat osvobození i malé podniky usazené v jiném členském státě, než je stát, kde se odvádí DPH.
- (6) Malé podniky mohou využívat osvobození jen tehdy, nedosahuje-li jejich roční obrat prahové hodnoty platné ve členském státě, kde se DPH odvádí. Při nastavování prahové hodnoty by se členské státy měly řídit pravidly ohledně prahových hodnot stanovenými ve směrnici 2006/112/ES. Tato pravidla, z nichž většina byla zavedena v roce 1977, však již nejsou vhodná.
- (7) Aby se věci zjednodušily, bylo řadě členských států povoleno uplatňovat dočasně prahovou hodnotu vyšší, než jaká je povolena podle směrnice 2006/112/ES. Protože není vhodné nadále upravovat obecná pravidla zaváděním opatření udílených na bázi výjimky, měly by se předpisy ohledně prahových hodnot aktualizovat.
- (8) Členským státům by měla být ponechána možnost nastavit vnitrostátní prahovou hodnotu pro osvobození na úroveň, která nejlépe vyhovuje jejich hospodářským a politickým podmínkám, přičemž bude platit horní prahová hodnota stanovená touto směrnicí. V tomto ohledu je třeba vyjasnit, že uplatňují-li členské státy odlišné prahové hodnoty, je nutné zakládat je na objektivních kritériích.
- (9) Prahová hodnota ročního obratu, která je v tomto zvláštním režimu základem pro osvobození, je dána prostým součtem hodnoty dodávek zboží a služeb, které malý podnik uskutečnil v členském státě, kde je osvobozen. K narušení hospodářské soutěže by mohlo docházet, pokud by podnik, který v tomto členském státě není usazen, mohl využívat osvobození bez ohledu na obrat, který vytvořil v jiných členských státech. V zájmu omezení takových narušení hospodářské soutěže a ochrany příjmů by měly k osvobození v členském státě být způsobilé jen neusazené podniky, jejichž roční obrat nedosahuje určité prahové hodnoty v celé Unii.
- (10) Aby se zajistilo, že malé podniky nebudou odrazovány od rozvoje svého podnikání, a umožnil se plynulý přechod od osvobození ke zdanění, mělo by být povoleno, aby malé podniky s obratem nepřekračujícím určitou hranici mohly dočasně nadále osvobození využívat.
- (11) V zájmu snížení zátěže pro malé podniky spojené s dodržováním předpisů by se měly zjednodušit i jejich povinnosti. Protože potřeba plnit povinnosti se různí a do značné

⁷

Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků, malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

míry závisí na tom, zda malé podniky jsou, či nejsou osvobozeny od DPH, měly by se zavést různé soubory zjednodušených povinností.

- (12) Platí-li osvobození, měla by být malým podnikům využívajícím osvobození zpřístupněna přinejmenším možnost plnit jednodušší povinnosti v oblasti registrace k DPH, fakturace, účetnictví a podávání zpráv.
 - (13) Aby se dále zajistilo dodržování podmínek osvobození udělovaného členským státem podnikům v něm neusazeným, je nutné, aby takové podniky oznamovaly svůj záměr využívat osvobození předem. Příslušná oznámení by malé podniky měly předkládat v členském státě, kde jsou usazeny. Dotčený členský stát by poté na základě vykázaných údajů o obratu daného podniku měl tyto informace poskytnout jiným dotčeným členským státům.
 - (14) Kromě udělení osvobození od DPH umožňují zvláštní režimy také odstupňované daňové úlevy. Odstupňované daňové úlevy jsou zdrojem komplikací a ke snižování zátěže malých podniků spjaté s dodržováním předpisů přispívají jen málo. Proto by toto opatření mělo být odstraněno.
 - (15) V zájmu snížení zátěže spjaté s dodržováním předpisů, které jsou vystaveny neosvobozené podniky, by se od členských států mělo požadovat, aby zjednodušily registraci k DPH a vedení záznamů a prodloužily zdaňovací období tak, aby bylo možné podávat daňová přiznání méně často.
 - (16) Chtějí-li členské státy pomoci malým podnikům, které čelí obtížím při placení DPH příslušnému orgánu proto, že včas neobdržely platby od svých zákazníků, mohou v rámci volitelného režimu umožnit osobám povinným k dani využít k vyúčtování DPH režim hotovostního účetnictví. Tento režim by měl být upraven tak, aby odpovídal definici malých podniků.
 - (17) Cíle této směrnice, kterým je snížit zátěž, s níž se potýkají malé podniky v souvislosti s dodržováním předpisů, nemohou uspokojivě dosáhnout členské státy, a lze ho tudíž lépe dosáhnout na úrovni Unie. Proto Unie může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
 - (18) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011⁸ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů pro provedení směrnice do vnitrostátního práva. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
 - (19) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,
- PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

- 1) v čl. 2 odst. 1 písm. b) se bod i) nahrazuje tímto:

⁸ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- „i) osobou povinnou k dani, která jedná jako taková, nebo právnickou osobou nepovinnou k dani, je-li prodávajícím osoba povinná k dani, která jedná jako taková a přitom nemá nárok na osvobození pro malé podniky podle článku 284, ani se na ni nevztahuje článek 33 nebo 36;“;
- 2) článek 139 se mění takto:
- a) v odstavci 1 se první pododstavec nahrazuje tímto:
- „Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 1 se nevztahuje na dodání zboží uskutečněné osobou povinnou k dani, na kterou se vztahuje osvobození pro malé podniky podle článku 284.“;
- b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:
- „2. Osvobození od daně podle čl. 138 odst. 2 písm. b) se nevztahuje na dodání výrobků podléhajících spotřební dani uskutečněné osobami povinnými k dani, na které se vztahuje osvobození pro malé podniky podle článku 284.“;
- 3) článek 167a se mění takto:
- a) druhý pododstavec se nahrazuje tímto:
- „Členské státy, které uplatňují volitelný režim uvedený v prvním pododstavci, stanoví pro osoby povinné k dani, které využívají tento režim na jejich území, práh založený na ročním obratu osoby povinné k dani vypočítaném podle článku 288. Tento práh nesmí přesáhnout 2 000 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.“;
- b) třetí pododstavec se zrušuje;
- 4) v čl. 220a odst. 1 se doplňuje nové písmeno c), které zní:
- „c) je-li osobou povinnou k dani malý podnik podle definice uvedené v článku 280a.“;
- 5) v článku 270 se písmeno a) nahrazuje tímto:
- „a) celková roční hodnota, bez DPH, jí dodaného zboží a jí poskytnutých služeb nepřekročila o více než 35 000 EUR nebo o ekvivalent této částky v národní měně roční obrat, který slouží jako východisko pro uplatnění osvobození pro malé podniky podle článku 284;“;
- 6) v čl. 272 odst. 1 se zrušuje písmeno d);
- 7) v článku 273 se druhý pododstavec nahrazuje tímto:
- Možnost uvedenou v prvním pododstavci nelze uplatnit k ukládání dodatečných fakturačních povinností nad rámec povinností stanovených v kapitole 3 ani k uložení dalších povinností malým podnikům nad rámec povinností stanovených v hlavě XII kapitole 1 oddílu 2a.“;
- 8) v hlavě XII kapitole 1 se vkládá nový oddíl -1, který zní:

„Oddíl -1 Definice

Článek 280a

Pro účely této kapitoly se použijí následující definice:

- 1) „malým podnikem“ se rozumí jakákoli osoba povinná k dani usazená ve Společenství, jejíž roční obrat v Unii nepřesahuje 2 000 000 EUR nebo ekvivalent v národní měně;
 - 2) „ročním obratem v členském státě“ se rozumí celková roční hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb bez DPH uskutečněných osobou povinnou k dani v tomto členském státě;
 - 3) „ročním obratem v Unii“ se rozumí celková roční hodnota dodání zboží a poskytnutí služeb bez DPH uskutečněných osobou povinnou k dani na území Společenství.“;
- 9) V HLAVĚ XII KAPITOLE 1 se název oddílu 2 nahrazuje tímto:
„Osvobození od daně“;
- 10) článek 282 se nahrazuje tímto:

„Článek 282

Osvobození podle tohoto oddílu se vztahují na dodání zboží a poskytnutí služeb malými podniky.“;

- 11) v čl. 283 odst. 1 se zrušuje písmeno c);
- 12) článek 284 se nahrazuje tímto:

„Článek 284

1. Členské státy mohou osvobodit od daně dodání zboží či poskytnutí služeb uskutečněné na jejich území malými podniky usazenými na tomto území, jejichž roční obrat v členském státě vztahující se k těmto dodáním nepřesahuje prahovou hodnotu stanovenou příslušnými členskými státy pro uplatnění tohoto osvobození.

Členské státy mohou na základě objektivních kritérií stanovit rozdílné hranice pro různá odvětví obchodu. Tyto hranice však nepřesáhne 85 000 EUR nebo ekvivalent této částky v národní měně.

2. Členské státy, které zavedly osvobození malých podniků, osvobodí od daně také dodání zboží a poskytnutí služeb, které na jejich území uskutečnily podniky usazené v jiném členském státě, jsou-li splněny následující podmínky:

- a) roční obrat v Unii daného malého podniku nepřesahuje 100 000 EUR;
- b) hodnota dodání v členském státě, kde daný podnik není usazený, nepřesahuje prahovou hodnotu platnou v tomto členském státě pro osvobození podniků v tomto členském státě usazených.

3. Členské státy přijmou náležitá opatření, aby zajistily, že malé podniky využívající osvobození splňují podmínky uvedené v odstavcích 1 a 2.

4. Před využitím osvobození v jiných členských státech upozorní daný malý podnik členský stát, v němž je usazen.

Pokud malý podnik využívá osvobození v jiných členských státech, než kde je usazený, přijme členský stát usazení veškerá opatření nutná k tomu, aby příslušný malý podnik přesně vykázal svůj roční obrat v Unii a roční obrat v členském státě, a informovuje správce daně dotčených jiných členských států, v nichž příslušný malý podnik uskutečňuje dodání.“;

- 13) články 285, 286, a 287 se zrušují;
14) článek 288 se nahrazuje tímto:

„Článek 288

Roční obrat, ke kterému se přihlíží pro účely uplatnění osvobození podle článku 284, sestává z těchto částek bez DPH:

- 1) hodnota dodaného zboží a poskytnutých služeb, které by byly daněny, pokud by je dodala neosvobozená osoba povinná k dani;
- 2) hodnoty plnění osvobozených od daně s nárokem na odpočet daně odvedené na předchozím stupni podle článků 98 a 138;
- 3) hodnoty plnění osvobozených od daně podle článků 146 až 149 a článků 151, 152 a 153;
- 4) hodnoty operací s nemovitostmi a finančních činností uvedených v čl. 135 odst. 1 písm. b) až g) a hodnoty pojišťovacích a zajišťovacích služeb, nejsou-li tato plnění vedlejšími plněními.

Při výpočtu obratu se však nebere zřetel na převod hmotného nebo nehmotného investičního majetku podniku.“;

- 15) vkládá se nový článek 288a, který zní:

„Článek 288a

Pokud v následujícím kalendářním roce přesáhne roční obrat v členském státě malého podniku prahovou hodnotu pro osvobození uvedenou v čl. 284 odst. 1, může malý podnik v tomto roce osvobození i nadále využívat, jestliže jeho roční obrat v členském státě v tomto roce nepřesáhne prahovou hodnotu stanovenou v čl. 284 odst. 1 o více než 50 %.“;

- 16) v článku 290 se zrušuje druhá věta;
17) články 291 až 294 se zrušují;
18) v hlavě XII kapitole 1 se vkládá nový oddíl 2a, který zní:

„Oddíl 2a

Zjednodušení povinností malých podniků

Pododdíl 1

Osvobozené malé podniky

Článek 294a

Pro účely tohoto pododdílu se „osvobozeným malým podnikem“ rozumí jakýkoli malý podnik využívající osvobození v členském státě, kde se odvádí DPH podle čl. 284 odst. 1 a 2.

Článek 294b

Členské státy mohou zprostit osvobozené malé podniky usazené na jejich území, které uskutečňují plnění pouze v daném členském státě, povinnosti oznamovat zahájení své činnosti podle článku 213 a být identifikovány pomocí osobního identifikačního čísla podle článku 214.

Pokud se tato možnost nevyužívá nebo se od malých podniků požaduje, aby zahájení své činnosti oznamovaly a byly identifikovány, zavedou členské státy zjednodušený postup identifikace těchto malých podniků pomocí osobního identifikačního čísla.

Článek 294c

Členské státy zproští osvobozené malé podniky povinnosti vystavovat faktury podle článku 220.

Členské státy neuloží osvobozeným malým podnikům povinnost vystavovat faktury podle článku 221.

Článek 294d

Členské státy mohou osvobozené malé podniky zprostit některých nebo všech povinností týkajících se účetnictví, které jsou stanoveny v hlavě XI kapitole 4.

Pokud členské státy vyžadují uchovávání faktur, nesmí s výjimkou oblastí vztahujících se k DPH a k uchovávání záznamů klást na osvobozené malé podniky jiné požadavky, než jsou požadavky stanovené vnitrostátními právními předpisy.

Článek 294e

Členské státy mohou zprostit malé podniky povinnosti podávat přiznání k DPH podle článku 250.

Pokud členské státy této možnosti nevyužijí, umožní malým podnikům podat zjednodušené přiznání k DPH za období kalendářního roku. Malé podniky však mohou uplatnit zdaňovací období stanovené podle článku 252.

Článek 294f

Členské státy mohou zprostit osvobozené malé podniky některých nebo všech povinností uvedených v článcích 217 až 271.

Pododdíl 2 Neosvobozené malé podniky

Článek 294g

Členské státy zavedou zjednodušený postup, jehož prostřednictvím budou moci malé podniky nevyužívající osvobození podle článku 284 získat osobní identifikační číslo, aby mohly splnit ustanovení článku 214.

Článek 294h

Bez ohledu na články 244 až 248a stanoví členské státy zjednodušené povinnosti týkající se uchovávání faktur malými podniky.

Článek 294i

Pro malé podniky je zdaňovacím obdobím, za které se podává přiznání k DPH, období kalendářního roku. Malé podniky se však mohou rozhodnout uplatnit zdaňovací období stanovené podle článku 252.

Článek 294j

Bez ohledu na článek 206 členské státy nevyžadují, aby malé podniky prováděly předběžné splátky.“;

19) v článku 314 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) jinou osobou povinnou k dani, zakládá-li dodání zboží touto jinou osobou povinnou k dani nárok na osvobození pro malé podniky podle článku 284 a zahrnuje-li investiční majetek;“;

20) v článku 334 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) jiné osoby povinné k dani, zakládá-li dodání zboží touto osobou povinnou k dani uskutečněné na základě smlouvy, podle níž jí z prodeje přísluší provize, nárok na osvobození pro malé podniky podle článku 284 a zahrnuje-li investiční majetek;“;

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 30. června 2022. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy použijí ode dne 1. července 2022.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti upravené touto směrnicí.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*